

ohledně obžalované Vlasty P-ové, odkázav věc do první stolice, neboť u této obžalované není zjištěna subjektivní stránka zločinu podle § 199 a) tr. zák., že si nutně uvědomila, že její prohlášení před soudem, vyplývající z největší části z jejího procesního postavení jako soukromé účastnice a vztahující se i k jejím soukromoprávním nárokům proti tehdejšímu obžalovanému pro § 506 tr. zák. Františku H-ovi, jest svědeckou výpovědí a nikoliv pouhým prohlášením, jen její soukromoprávní nároky volně vyřizujícím. Subjektivní stránka viny je tu tím významnější a potřebuje náležitých zjištění a rozboru tím více, ano se prohlášení Vlasty P-ové stalo podle protokolu o hlavním přelíčení jen k dotazu obhájce obžalovaného Františka H-y, aniž byla Vlasta P-ová náležitě o případné svědecké povaze své výpovědi poučena. Jak ze spisů vyplývá, byl to právě obhájce obžalovaného Františka H-y, od něhož vyšel pokud k prohlášení Vlasty P-ové, že Františka H-u za manžela nechce, což jistě zvláště vzhledem k dalšímu jejímu prohlášení, že nežádá jeho potrestání a k trestnímu řízení se nepřipojuje, aspoň pro subjektivní stránku poukazuje na případné její subjektivní pojetí tohoto prohlášení za prohlášení soukromé účastnice, jež, třebaš mělo pro trestní věc význam rozhodující, nebylo by lze u ní po subjektivní stránce podřaditi pod skutkovou podstatu zločinu podle § 199 a) tr. zák. Bude proto na soudu nalézacím, by, uváže ony okolnosti, bezpečně zjistil a odůvodnil, že si byla P-ová, činíc závadné prohlášení, vědoma, že je činí jako svědkyně a že vypovídá jako svědkyně.

Čís. 3756.

Místem spáchaného činu podle § 51 tr. ř. jest místo, kde byla — nehledíc k výsledku — předsevzata činnost pojem trestného činu dovršující.

Byl-li dokonáný zločin podle § 199 a) tr. zák. spáchán ucházením se o křivé svědectví uzavřeným dopisem, jest místem činu podle § 51 tr. ř. místo, kde byl dopis adresátu doručen, nikoliv, kde byl dán na poštu.

(Rozh. ze dne 30. ledna 1930, Nd II 178/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací rozhodl v trestní věci proti obviněnému pro zločin ucházení se o křivé svědectví podle § 199 a) tr. zák. a pro přestupek krádeže podle § 460 tr. zák. v záporném sporu o příslušnost mezi krajským soudem v Olomouci a krajským soudem v Liberci, že příslušným je krajský soud v Liberci.

D ů v o d y:

Obviněnému klade se za vinu, že se uzavřeným dopisem, daným na poštu v P. v obvodě krajského soudu v Olomouci a doručeným Františku F-ovi v Sch. v obvodu krajského soudu v Liberci ucházel u tohoto o křivé svědectví. Podle toho jest obviňován z dokonání zločinu podle § 199 a) tr. zák., nikoli jen z pokusu podle §§ 8 a 199 a) tr. zák.

Podle § 51 tr. ř. je za místo spáchaného činu pokládati místo, kde byla, nehledíc k výsledku, předsevzata činnost pojem trestného činu dovršující. I když činnost byla zahájena v obvodu krajského soudu v Olomouci (podáním dopisu na poštu), přece byla činnost zákonem ke skutkové podstatě podvodu ucházením se o křivé svědectví podle § 199 a) tr. zák. předpokládána (jakékoli, třeba bezvýsledné působení na vůli třetí osoby ve smyslu a k cíli, jak naznačen je v § 199 a) tr. zák.) — dovršena v obvodu krajského soudu v Liberci, dodáním dopisu Františku F-ovi, kdy se tento o obsahu dopisu dozvěděl. Až do té doby mohlo jíti jen o pokus zločinu a za tohoto předpokladu byly by arci místem činu P., v obvodu krajského soudu v Olomouci, kde byl dopis předán poštovní dopravě. Leč obviněnému klade se za vinu dokonaný zločin ucházení se o křivé svědectví podle § 199 a) tr. zák. a tu jest otázku místní příslušnosti řešiti s hlediska dokonaného zločinu. Na věci nemění nic, že obviněný je vedle zločinu podle § 199 a) tr. zák. stíhán i pro přestupek krádeže podle § 460 tr. zák., a že proto jde o spojitě trestní věci ve smyslu prvního odst. § 56 tr. ř. Neboť, i když, pokud jde o přestupek krádeže, předešel okresní soud v Uničově (obvod Olomouc), přece podle poslední věty druhého odstavce § 56 tr. ř. řídí se příslušnost podle zločinu, v důsledku čehož je příslušným pro oba trestné činy krajský soud v Liberci.

Čís. 3757.

Skutková podstata podle první věty § 87 tr. zák. nevyžaduje, by se čin podniknutý ze zlomyslnosti nesl k provozu jízdy železniční nebo děl a podniků uvedených v § 85 c) tr. zák.

Skutková podstata zločinu podle § 87 tr. zák. nevylučuje, by čin ze zlomyslnosti nebyl podniknut po případě i výlučně na vlastním majetku pachatele, jen když jím bylo způsobeno podle jeho zlomyslnosti nebezpečení pro cizí majetek, v § 85 b) tr. zák. naznačené.

Pokud sem spadá polití petrolejem a zapálení nábytku v bytě.

(Rozh. ze dne 31. ledna 1930, Zm I 569/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Praze ze dne 19. dubna 1929, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem veřejného násilí podle § 87 tr. zák.

Důvody:

Pokud zmateční stížnost vychází z předpokladu, že obžalovaný byl omylem odsouzen pro zločin podle § 87 tr. zák. a že rozsudek měl na mysli § 85 tr. zák., není provedena po zákonu, neboť rozsudek jak zjišťováním podstatných náležitostí skutkové podstaty zločinu veřejného násilí podle § 87 tr. zák. po stránce objektivní i subjektivní, tak i pořaděním oněch skutkových zjištění pod zákonný předpis § 87 tr. zák. jasně vyjadřuje, kterým trestným činem uznává obžalovaného vinným,